

и отъ бившия Петрички Окръженъ управителъ г. Хр. Димитровъ. Поради което населенята въ Македония много рѣдко прибѣгватъ до административнитѣ, сѣдебни и пр. услуги на изброенитѣ държави, тъй като въ по-голѣмата си частъ спороветѣ между общинитѣ и отдѣлнитѣ лица биватъ разрѣшавани отъ органитѣ на В. М. Р. О. По този начинъ В. М. Р. О. стабилизира свсето положение и органите и функциониратъ мимо-държавнитѣ власти въ Македония.

Водачитѣ на В. М. Р. О. знаейки, че около сѣдбата на Македония сѣ прѣплетени интереситѣ на велики европейски сили, то не малки усилия положили и въ чужбина, за да се проагитира идеята за самостоятелна, автономна Македония. И тѣзи водачи сѣ постигнали въ това направление доста, макаръ че агентитѣ на Балканскитѣ държави да имъ сѣ прѣчили навсѣкждѣ и съ всички сръдства. В. М. Р. О. направи изложение за положението на македонскитѣ населеня и прѣдъ Обществото на Народитѣ, както и въ редъ конференции, отъ които, до извѣстна степенъ, зависи бъдещата сѣдба на Македония. Но не и малко разочарования е получила В. М. Р. О. и то отъ кого мислите? Пакъ отъ македонско чадо: отъ именитѣ пълководецъ. Къмъ него тя се е обърнала на ерѣмето си още, да подпише единъ позивъ заедно съ Централния комитетъ на организацията, за да се подкани въ Македония населението за съвмѣстна борба на федеративни начала. Пълководецътъ е отказалъ да направи това и ние трѣбва да търсиме причинитѣ. Споредъ мене тѣ сѣ: че той е отговорно лице въ една държава. Дано да е тъй. Но ако съ отказа си иска да даде алузия за далечни империалистически намерения, то нека бѣде сигуренъ, че сега вече населенята въ Македония, включително турското и гръцкото, не се въодушевяватъ отъ империализма, а, напротивъ, отъ федерализма, въ което направление работи В. М. Р. О.

Сърбитѣ, отъ друга страна, за да създадатъ триене между турското и останалитѣ населеня въ Македония, прибѣгватъ до машинации, които се виждатъ и разбиратъ и отъ най-простичкитѣ хорица. Тѣй, сърбитѣ иматъ за министри двама мюсюлмани, на които сѣ дали обѣщание, че ще задоволятъ турското население въ много отношения. Разбира се, че това сѣ само обѣщания и съ нищо не ще могатъ да се измѣнятъ, както съотношенията между потисницитѣ и потиснатитѣ. така сѣщо сърбитѣ не ще да жертвуватъ собственитѣ си интереси, заради интереситѣ на турското население въ Македония. Това много добръ се разбира отъ мюсюлманитѣ въ Македооия, поради което федеративнитѣ принципи, въ края на краищата, ще възтържествуватъ. Населенята въ Македония не сѣ забравили начина на дѣйствие на нѣкогашнитѣ цариградски правителства, които, когато искаха да правятъ политика съ арменцитѣ, то поставяха за министри и арменци, когато искаха да правятъ политика съ гръцитѣ — имаха за министри и гръци. Този ориенталски начинъ на дѣйствие, обаче, никога и съ